

ne ændres, er det under høringen over betænkningen fra forbrugerside blevet anført, at perioden ikke bør være kortere end 2 år, jf. den 2-årige reklamationsfrist i købeloven. På den anden side er det fra IT- og telebranchens side under henvisning til tjenesternes karakter og det forhold, at de fleste faktureringer sker enten måneds- eller kvartalsvis, blevet anført, at en periode på 6 måneder må være tilstrækkelig.

Justitsministeriet bemærker, at den foreslåede afgrænsning af begrebet varigt medium efter forslaget vil gælde generelt og ikke kun i relation til teleydelser. Justitsministeriet finder under hensyn til det formål, som reglerne om varigt medium skal tilgodese – at sætte forbrugeren i stand til at vurdere, om aftalen ønskes fastholdt og i en vis periode herefter at kunne konsultere oplysningerne – at den af udvalget anbefalede periode på 1 år må anses for passende.

Justitsministeriet kan endvidere tilslutte sig udvalgets forslag om en udvidelse af den gældende undtagelse fra kravet om meddelelse af oplysninger på varigt medium. Justitsministeriet er i den forbindelse enig i forslaget om, at det skal være en betingelse for at anvende den nævnte undtagelsesbestemmelse, at der er tale om en tjeneste, hvis pris ikke overstiger 75 kr. Baggrunden herfor er, at der er tale om en lovfastsat regel, hvorfor det vil være uhensigtsmæssigt at indføre en beløbsgrænse, der hurtigt bliver overhalet af udviklingen, og da et enigt udvalg har anbefalet en beløbsgrænse på 75 kr., stiller Justitsministeriet forslag i overensstemmelse hermed.

Der henvises til lovforslagets § 12 (krav om meddelelse af oplysninger på varigt medium) og § 15 (forbrugers ret til at få aftalevilkårene udleveret på papir).

4.2.3.4. Fjernsalgsaftaler om finansielle tjenesteydelser.

Den prækontraktuelle oplysningspligt.

Med henblik på opfyldelse af artikel 3, stk. 1 og 2, i direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser foreslår udvalget, at den erhvervsdrivende pålægges inden indgåelsen af en fjernsalgsaftale at give forbrugeren en række oplysninger om sig selv, den finansielle tjenesteydelse, fjernsalgsaftalen og eventuel klageadgang.

Som nævnt ovenfor i afsnit 4.2.3.3 skal de prækontraktuelle oplysningskrav, der fastsættes for fjernsalg af varer og ikke-finansielle tjenesteydelser, også gælde for fjernsalg af finansielle tjenesteydelser, men således at der i de sidstnævnte aftaler skal suppleres med en række yderligere oplysninger.

Udvalget foreslår på enkelte punkter, at der udover de direktivbestemte oplysningskrav indføres supplerende krav om forhåndsoplysninger. Det foreslås herunder bl.a., at det pålægges den erhvervsdrivende at give forbrugeren oplysning om fortrydelsesfristens varighed og begyndelsestidspunkt. Det foreslås endvidere at indføre en pligt for den erhvervsdrivende til at give forbrugeren oplysning om, hvorvidt der findes en garantifond eller anden garantiordning.

Efter udvalgets forslag skal oplysningerne på samme måde som ved fjernsalgsaftaler om varer og ikke-finansielle tjenesteydelser gives i rimelig tid inden aftalens indgåelse og være klare, tydelige og forståelige.

Med henblik på gennemførelse af direktivets artikel 1, stk. 2, 2. led, foreslår udvalget herudover, at der indføres en regel om, at hvis parterne inden for det seneste år har indgået en eller flere aftaler af samme karakter, gælder den prækontraktuelle oplysningspligt kun i relation til den første aftale.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvad der ligger i formuleringen »aftaler ... af samme karakter«, anfører udvalget, at dette må afgøres konkret og under hensyntagen til, i hvilket omfang oplysninger givet i forbindelse med en tidligere aftale også kan anses for dækkende for den aftale, som nu skal indgås. Bestemmelsen kan f.eks. tænkes anvendt på successive køb af aktier i samme selskab, men er der siden det sidste køb indtrådt væsentligt ændrede omstændigheder, f.eks. af betydning for risikovurderingen, vil dette kunne udløse en pligt til at berigtige de tidligere givne oplysninger. Bestemmelsen vil endvidere kunne tænkes anvendt på successive aftaler om køb af aktier i forskellige selskaber, hvis aftalerne er præciseret til at angå aktier af en bestemt type og med en bestemt risikoprofil.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 77-79, 111-126, 142 og 246-248.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Der henvises til lovforslagets § 13, stk. 1, 3 og 4, og § 31, nr. 1 (den foreslåede § 34 e, stk. 1, 2 og 4, i forsikringsaftaleloven).

Oplysningspligt ved telefoniske henvendelser.

Artikel 3, stk. 3, i direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser indeholder en særlig regulering af oplysningspligten i tilfælde, hvor der ved indgåelsen af en fjernsalgsaftale vedrørende en finansiell tjenesteydelse indgår taletelefoni i fjernkommunikationsteknikken.